

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Cb/95/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413201789
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8413201789.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok žalobkyne Secapital S. á.r.L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovoľvodstvo, IČO: B 108305, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Gallo, s. r. o., so sídlom Martin, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému R. zastúpenému Mgr. Marekom Tauberom, advokátom so sídlom Spišská Nová Ves, Hviezdoslavova 11, o zaplatenie 2 498,49 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 1 465,27 eur spolu s úrokmi z omeškania nasledovne:

- vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 1. 6. 2010 do 18. 1. 2011,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 39,65 eur od 20. 6. 2010 do 18. 1. 2011,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 20,70 eur od 20. 6. 2010 do 19. 11. 2012,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 7. 2010 do 19. 11. 2012,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 18,95 eur od 20. 8. 2010 do 19. 11. 2012,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 9. 2010 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 10. 2010 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 11. 2010 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 12. 2010 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 1. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 2. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 3. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9,25 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 4. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9,25 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 5. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9,25 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 6. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9,5 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 7. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9,5 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 8. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9,5 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 9. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9,5 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 10. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9,25 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 11. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 12. 2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 1. 2012 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 2. 2012 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 3. 2012 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 4. 2012 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 5. 2012 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 6. 2012 do zaplatenia,
 - vo výške 8,75 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 7. 2012 do zaplatenia,
 - vo výške 8,75 % ročne zo sumy 60,35 eur od 20. 8. 2012 do zaplatenia,
- všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na náhrade trov konania 28,40 eur a na náhrade trov právneho zastúpenia 81,48 eur na účet zástupcu žalobkyne Advokátska kancelára Gallo, s. r. o., so sídlom Martin, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na súd 28. 2. 2013, v jej konečnej úprave pripustenej uznesením z 7. 2. 2014 č. k. 4Cb 95/2013 - 38, sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplattenia 2 498,49 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 1. 6. 2010 do zaplattenia a náhrady trov konania.

Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že 5. 11. 2008 právna predchodkyňa žalobkyne spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s, so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, uzavrela so žalovaným zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 6056770, na základe ktorej mu poskytla pôžičku v celkovej sume 3 776,94 eur. Žalovaný mal podľa zmluvy pôžičku splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach po 85,84 eur. Žalovaný svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku porušil. K dátumu spísania žaloby uhradil iba sumu 1 170,24 eur. Vzhľadom na uvedené porušenie zmluvy listom z 21. 5. 2010 - predžalobná upomienka vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade všetkých dlžných splátok jednorázovo. Žalovaný do podania žaloby dlžné splátky neuhradil. Jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 2 498,49 eur. Žalobou si uplatňuje aj úroky z omeškania so zaplattením tohto peňažného dlhu v zákonnej výške.

Na preukázanie svojich tvrdení spolu so žalobou predložil súdu listiny, a to zmluvu o pôžičke z 5. 11. 2008 vrátane všeobecných obchodných podmienok a predžalobnú upomienku z 21. 5. 2010 spolu s doručenkou.

V podaní doručenom súdu v priebehu ďalšieho konania 24. 9. 2014 zástupca žalobkyne uviedol, že žalovaný mal ku dňu podania žaloby zaplatiť v splátkach 3 328,26 eur a zmluvnú pokutu vo výške 10 % z každej dlžnej splátky dojednanú v čl. 12 bod 12.2 všeobecných obchodných podmienok, ktorú požaduje vo výške 311,67 eur (312,91 eur - 1,24 eur). Spolu s podaním predložil súdu prehľad splátok a úhrad pôžičky a poukázal na stĺpce „splátka“ a „pokuta“. Uviedol, že zmluvnú pokutu žiada len ku dňu 31. 12. 2012. S poukazom na čl. 12 bod 4 všeobecných obchodných podmienok a § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka súčasťou pohľadávky sú aj náklady, ktoré žalobkyni vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 28,80 eur označené v prehľade splátok a úhrad v stĺpci „MP3“. Žalobou sa teda domáha zaplattenia sumy 2 498,49 eur, ktorá pozostáva zo sumy 3 328,26 eur, sumy 311,67 eur a 28,80 eur, po odpočítaní sumy 1 170,24 eur. Ďalej uviedol, že podmienky splácania pôžičky sú uvedené v čl. 6 bod 6.2 všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých jednotlivé mesačné splátky boli splatné vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom 1. splátka bola splatná mesiac nasledujúci po uzatvorení zmluvy. Zároveň oznámil, že žalovaný po podaní žaloby 26. 7. 2013 vykonal úhradu vo výške 20 eur. Žalobu v tejto časti zobrať späť. Naďalej trval na zaplattení sumy 2 478,49 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 498,49 od 1. 6. 2010 do 26. 7. 2013 a zo sumy 2 478,49 od 27. 7. 2013 do zaplattenia.

Súd rešpektoval tento dispozitívny úkon zástupcu žalobkyne so žalobou učený pred otvorením prvého pojednávania a uznesením z 28. 8. 2015 konanie podľa § 96 Občianskeho súdneho poriadku sčasti, a to ohľadne istiny vo výške 20 eur zastavil.

Zástupca žalovaného žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Namietal tvrdenie, že žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 3 776,74 eur, a tiež že žalovaný sa pôžičku zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach. Tvrdil, že žalovanému bola poskytnutá pôžička iba vo výške 2 655,51 eur a žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 44 mesačných splátkach. Potvrdil, že žalovaný do podania žaloby zaplatil sumu 1 170,24 eur a po podaní žaloby 20 eur, spolu teda 1 190,24 eur. Nesplatená istina pôžičky teda predstavuje sumu 1 465,27 eur (2 655,51eur - 1 190,24 eur). Zastáva názor, že žalobkyňa môže požadovať od žalovaného zaplattenie iba tejto istiny, nakoľko úver poskytnutý žalovanému ako spotrebiteľovi je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o úvere obsahuje množstvo neprijateľných podmienok, ktoré nemôžu žalovaného ako spotrebiteľa zaväzovať. Za neopodstatnené považuje aj nároky žalobkyne na zaplattenie zmluvnej pokuty a nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky. Vzniesol námietku premlčania všetkých nárokov. Uviedol, že podľa čl. 12

bod 12.2 všeobecných obchodných podmienok splatnosť zmluvnej pokuty za omeškanie dlžnej splátky nastala vždy 30. deň po dobe splatnosti omeškanej splátky. Splatnosť zmluvnej pokuty v danej veci nastala teda ešte v roku 2009, pričom žaloba bola podaná až v roku 2013.

Zástupca žalobkyne v podaní doručenom súdu 23. 9. 2015 na obranu žalovaného reagoval tvrdeniami, že suma 2 655,51 eur predstavuje skutočne poskytnutý úver a suma 3 776,94 eur sumu, ktorú mal žalovaný zaplatiť, ak by úver riadne a včas splácal. Uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere v danej veci spĺňa všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V prílohe predložil oznámenie adresované žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacím poštovým hárkom s tvrdením, že žalovaný mal vedomosť o postúpení pohľadávky. Poukázal na uznesenie súdu z 7. 2. 2014, ktorým súd na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 7. 3. 2013 pripustil zmenu na strane žalobkyne. Trval na zaplatení zmluvnej pokuty a nákladov na vymáhanie pohľadávky s poukazom na všeobecné obchodné podmienky. Uviedol, že v mandátnej zmluve, ktorá zabezpečovala vymáhanie pohľadávky bola dohodnutá percentuálna výška manipulačného poplatku, ktorú si za vymáhanie účtovala. Z každej platby, ktorú žalovaný zaplatil, sa vypočítala príslušná časť poplatku. Zo sumy, ktorá sa postúpila na vymáhanie, sa podľa dohodnutého percenta vypočítala odmena a tá sa uhrádzala vždy vtedy, keď žalovaný zaplatil nejakú splátku (čl. 12. bod 12.5 všeobecných obchodných podmienok). Nesúhlasil s námietkou premičania s tvrdením, že v zmysle predžalobnej upomienky z 21. 5. 2010 došlo k zosplateniu dlhu a žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie všetkých splátok jednorázovo, a to do 3 dní od doručenia upomienky. Prvý krát žalobkyňa teda mohla svoje právo uplatniť na súde 22. 5. 2010, tzn. deň po zosplatení dlhu. 3-ročná premiäcacia lehota by tak uplynula až 22. 5. 2013, pričom žaloba bola podaná na súd 26. 2. 2013.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovné skutočnosti:

Z písomnej zmluvy o pôžičke z 5. 11. 2008 súd zistil, že právna predchodkyňa žalobkyne spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, dňa 5. 11. 2008 uzavrela so žalovaným zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala žalovanému poskytnúť pôžičku vo výške 80 000,- Sk (2 655,51 eur) bez bližšieho uvedenia jej účelu. Zmluva obsahuje údaje o celkovej sume pôžičky 113 784,- Sk (3 777 eur) o počte mesačných splátok 44, výške mesačnej splátky 2 586,- Sk (85,84 eur), o konečnej splatnosti - 48 mesiacov. Ďalej obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe - 20,65 %, o ročnej priemernej miere nákladov (RPMN) 20,65 % a priemernej hodnote RPMN - 22,21 %. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky platné od 8. 7. 2008 (ďalej VOP).

Z písomného podania datovaného 21. 5. 2010 označeného ako „Predžalobná upomienka“ a pripojenej doručky súd zistil, že právna predchodkyňa žalobkyne týmto podaním žalovaného s poukazom na VOP vyzvala na okamžitú úhradu všetkých splátok pôžičky jednorázovo a na zaplatenie sumy 2 813,58 eur najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Žalovaného súčasne upozornila, že márnym uplynutím tejto lehote začne pohľadávku s jej príslušenstvom vymáhať. Podľa doručky písomnosť na adrese Q. dňa 28. 5. 2010 prevzal otec žalovaného.

Z prehľadu splátok a úhrad úveru predloženého žalobkyňou vyplýva, že žalovaný prvú splátku vo výške 85,84 eur uhradil 19. 1. 2009. Následne jednotlivé ďalšie splátky neplatil pravidelne vo výške 85,84 eur každý mesiac. V období od uzavretia zmluvy 5. 11. 2008 do 27. 11. 2009 zaplatil 4 úhrady po 85,84 eur (19. 1. 2009, 19. 2. 2009, 19. 6. 2009 a 23. 9. 2009), jednu vo výške 180,68 eur (14. 5. 2009), jednu vo výške 248,52 eur (30. 9. 2009) a jednu vo výške 197,68 eur (27. 11. 2009). Následne až v roku 2011 a 2012 zaplatil ešte 2 x po 100 eur (18. 1. 2011 a 19. 11. 2012). K 31. 1. 2013 tak na pôžičku uhradil celkom 1 170,24 eur.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tzn. k 5. 11. 2008 (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 5. 11. 2008, tzn. v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prejednávanej veci súd s poukazom na citovanú právnu úpravu vychádzal zo záveru, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi právnou predchodkyňou žalobkyne spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa právna predchodkyňa žalobkyne ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalovaný ako spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Medzi účastníkmi nebolo sporné a vykonaným dokazovaním ani závažnejšie spochybnené, že právna predchodkyňa žalobkyňa je právnickou osobou, ktorej jedným z predmetov podnikania bolo a je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňa charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Nebolo tiež sporné, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy spĺňal charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda že spotrebiteľský úver mu bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že podľa výpisu zo živnostenského registra žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy oprávnenie na podnikateľskú činnosť (IČO: 41 959 728), a že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti osobných údajov o klientovi a jeho zamestnaní obsahuje údaj o tom, že žalovaný bol v čase uzavretia zmluvy podnikateľom s IČO: 41 959 728.

Podľa § 4 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- e) celkovú výšku a menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cena tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečná splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, ktoré sa vzťahujú napôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere z 5. 11. 2008 neobsahuje všetky náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), avšak bez uvedenia výšky celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (§ 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva ďalej neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch) a o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch).

Zákon v ust § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch absenciu týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere spája s následkom neplatnosti zmluvy iba v prípade, ak spotrebiteľovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebol poskytnutý úver alebo poskytnutý úver nezačal čerpať. V prejednávanej veci nebolo medzi účastníkmi sporné a vykonaným dokazovaním ani závažnejšie spochybnené, že žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 5. 11. 2008 bol poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý aj čerpal. Preto súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci aj napriek absencii vyššie uvedených náležitostí zmluvy nepovažoval za neplatnú. Poskytnutý spotrebiteľský úver však súd v dôsledku absencie vyššie uvedených náležitostí zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov.

K absencii jednotlivých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd uvádza:

Zmluva o spotrebiteľskom úvere z 5. 11. 2008 obsahuje údaj o výške pôžičky 80 000,- Sk (2 655,51 eur), o celkovej sume pôžičky 113 784,- Sk (3 777 eur) a o RPMN vo výške 20,65 %. Zmluva však neobsahuje zákonom výslovne v záujme spotrebiteľa požadovaný údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom /§ 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch/, neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov /§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch/, ako aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru / § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch/.

Podľa ust. § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou:

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Matematickým výpočtom rozdielu sumy uvedenej v zmluve ako celková suma pôžičky a sumy schválenej pôžičky možno síce dospieť k sume 1 121,49 eur (3 777 eur - 2 655,51 eur). Taktiež matematickým výpočtom násobku v zmluve uvedeného počtu mesačných splátok (44) a výšky jednej mesačnej splátky je 2 586,- Sk (85,84 eur) možno dospieť k sume celkovej pôžičky 3 777 eur (44 x 85,84 eur). Z takéhoto dojednania však žalovaný ako spotrebiteľ objektívne nemal možnosť vyvodiť, aká výška splátky pripadá na istinu úveru, aká na splátky úrokov, aká na poplatky a aká a či vôbec nejaká časť na prípadné poistenie, a v konečnom dôsledku ani vyvodiť celkovú výšku nákladov spojených s predmetným spotrebiteľským úverom, ktoré musí zaplatiť. Podľa čl. 6 bod 6.3 VOP v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorej nie je ani zrejmé, z čoho pozostáva mesačná splátka vo výške 85,84 eur, ani matematickým spôsobom vypočítaná suma 1 121,49 eur nemusí predstavovať celkovú sumu nákladov spotrebiteľa spojenú so spotrebiteľským úverom.

Súd len dodáva, že majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) výkladu ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá iba taký výklad, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a poisteniu. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže urobiť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť. (porovnaj napr.: rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15. 4. 2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013 z 22. 5. 2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9. 8. 2011 a ďalšie).

Pokiaľ ide o údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru /§ 4 ods. 2 písm. g) zmluvy o spotrebiteľských úveroch/, v zmluve je tento údaj uvedený ako „48 mesiacov“. Tento údaj nezodpovedá celkovému počtu v zmluve dohodnutých mesačných splátok úveru (44 splátok). Zmluva pritom vôbec neobsahuje žiadne dojednanie o splatnosti jednotlivých splátok. Úpravu splatnosti splátok obsahujú

iba drobným takmer nečitateľným písmom vyhotovené VOB, podľa ktorých prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak (čl. 6 bod 6.4 VOP). Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo v zmluve alebo v VOP stanovené inak, sú jednotlivé splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (čl. 6, bod 6.2 VOP).

Za tohto stavu bolo pre žalovaného ako spotrebiteľa z údajov o konečnej splatnosti „48 mesiacov“, ktorý je v rozpore aj s celkovým počtom mesačných splátok uvedeným v zmluve (44 splátok) objektívne nemožné vyvodiť, kedy nastane termín konečnej splatnosti úveru, tzn. dokedy bude zmluva trvať. Tu súd dáva do pozornosti aj samotný prehľad splátok a úhradu úveru predložený žalobkyňou, v ktorom splatnosť prvej splátky je vyznačená na 20. 1. 2009, pričom vychádzajúc z VOP splatnosť prvej splátky mala pripadnúť na 20. deň v mesiaci nasledujúcom po uzavretí zmluvy, tzn. na 20. 12. 2008. Pri zohľadnení v zmluve uvedeného počtu 44 mesačných splátok tak splatnosť poslednej splátky mala pripadnúť na 20. 8. 2012, pričom pri 48 mesiacoch by to bolo 20. 12. 2012.

V prejednávanej veci súd považoval za preukázané, že právna predchodkyňa žalobkyne poskytla žalovanému pôžičku vo výške 2 655,51 eur, a že žalovaný na úhradu tejto pôžičky zaplatil celkom 1 190,24 eur (1 170,24 eur do podania žaloby a 20 eur po podaní žaloby). Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi nakoniec v priebehu konania sporné. Súd preto s poukazom na vyššie uvedený právny záver vo veci, a to že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, mal za to, že žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 5. 11. 2008 vyplýva povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver ešte 1 465,27 eur.

Žalovaný vzniesol v konaní námietku premlčania tohto nároku. Súd túto námietku považoval za neopodstatnenú, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvýkrát.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

V prejednávanej veci žalobkyňa nepreukázala, že by boli splnené všetky podmienky pre zosplatenie úveru. Žalobkyňa predovšetkým nepreukázala, že by jej právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky malo svoj základ v dojednaní zmluvných strán v zmluve o spotrebiteľskom úvere z 5. 11. 2008 tak, ako to vyžaduje cit. ust. § 565 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke z 21. 5. 2010 právna predchodkyňa žalobkyne poukazuje iba všeobecne na VOP. Zástupca žalobkyne v priebehu celého konania neuviedol žiadne konkrétne ustanovenie zmluvy (vrátane VOP), ktoré by takéto dojednanie obsahovalo. Súd z VOP platných od 8. 7. 2008 predložených zástupcom žalobkyne takéto dojednanie nezistil.

Preto súd pri posudzovaní námietky premlčania vznesenej žalovaným vychádzal zo splatnosti jednotlivých mesačných splátok tak, ako vyplýva z tvrdení zástupcu žalobkyne a z VOP. Žalobu žalobkyňa podala na súd 28. 2. 2013. 3-ročná premlčacia doba teda už uplynula u mesačných splátok splatných do 28. 2. 2010, tzn. u mesačných splátok splatných počnúc 20. 12. 2008 (20. deň v mesiaci nasledujúcom po uzavretí zmluvy) a končiac 20. 2. 2010 (celkom 15 splátok). Žalovaný podľa prehľadu splátok k 20. 2. 2010 zaplatil 970,24 eur, pričom mal zaplatiť 905,25 eur (suma poskytnutého úveru bez úrokov a poplatkov 2 655,51 eur : 44 splátok = 60,35 eur x 15 premlčaných splátok). Žalovaný teda do

28. 2. 2010 zaplatil na istine úveru viac ako mal. Preto súd prijal záver, nárok na zaplatenie sumy 1 465,27 eur, ktorá predstavuje nezaplatené splátky istiny úveru splatné po 28. 2. 2010, nie je premlčaný.

Žalovanému preto súd uložil povinnosť zaplatiť istinu úveru vo výške 1 465,27 eur . V prevyšujúcej časti istiny súd žalobu ohľadom žalovanej istiny ako nedôvodnú zamietol.

Súd mal za to, že aktívna legitímácia žalobkyne v konaní je daná zmluvou o postúpení pohľadávky z 17. 3. 2013

Súd dodáva, že pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za omeškanie so zaplatením jednotlivých splátok, ktorý si žalobkyňa uplatnila s poukazom čl. 12 bod 12.2 VOP, súd opakovane poukazuje na záver prijatý Ústavným súdom ČR z 11. 11. 2013 sp. zn. I.ÚS 3512/2011, podľa ktorého: „... v rámci spotřebitelských smluv ujednání zakládající smluvní pokutu (podobně jako rozhodčí doložka) zásadně nemohou být součástí tzv. všeobecných obchodních podmínek, nybrž toliko spotřebitelské smlouvy samotné (listiny, na niž spotřebitel připojuje svůj podpis)...“ (porovnaj aj napr. rozsudok Okresného súdu v Chebe z 31. 5. 2010 sp. zn. 15C 410/2009 a pod.).

Pokiaľ ide o nárok na náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, súd zastáva názor, že náklady tak, ako ich zástupca žalobkyne popisuje v podaní z doručenom súdu 23. 9. 2015, tzn. manipulačný poplatok zaplatený spoločnosti, ktorá zabezpečovala vymáhanie pohľadávky, nepredstavuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri pnení úroky z omeškania, ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací prepis.

V prejednávanej veci žalobkyňa žiadala priznať úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 498,49 od 1. 6. 2010 do 26. 7. 2013 a zo sumy 2 478,49 od 27. 7. 2013 do zaplatenia. Súd vychádzajúc zo splatnosti jednotlivých nezaplatených splátok istiny úveru žalobkyni priznal úroky z omeškania so zaplatením jednotlivých splátok priznanej istiny úveru počnúc požadovaným dňom 1. 6. 2010, tzn. počnúc dňom splatnosti 18. splátky zohľadniac zaplatenie úhrady 100 eur dňa 18. 1. 2011 a úhrady 100 eur dňa 19. 11. 2012, a to vo výške zodpovedajúcej § 3 nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka

V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne úrokov z omeškania súd zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 146 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku. Súd žalobe o zaplatenie istiny 2 498,49 eur vyhovel iba čiastočne, a to ohľadne istiny vo výške 1 465,27 eur. Pomer úspechu žalobkyne a žalovaného predstavuje cca 59 % : 41 %. Po odpočítaní neúspechu žalobkyni tak prislúcha právo na náhradu trov konania vo výške 18 % trov vynaložených na účelne uplatnenie práva.

Zástupca žalobkyne si v priebehu konania uplatnil nárok na náhradu súdneho poplatku za žalobu zaplateného vo výške 149,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia pozostávajúcu z 3 úkonov právnej služby (príprava a prevzatie veci, podanie žaloby, písomné podanie z 22. 9. 2014) pri hodnote 1 úkonu 111,24 eur a 3 x režijný paušál 8,04 eur + 20 % DPH, tzn. trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 423,42 eur. Súd žalobkyni priznal nárok na náhradu súdneho poplatku zaplateného za žalobu vo výške 28,40 eur (19 % z 149,50 eur). Pri náhrade trov právneho zastúpenia súd vychádzal z 3 úkonov právnej služby (príprava a prevzatie veci, podanie žaloby, písomné podanie z 22. 9. 2014) pri hodnote 1 úkonu 111,24 eur, 2 x režijný paušál 7,81 eur a 1 x režijný paušál 8,04 eur + 20 % DPH, čo predstavuje trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 357,38 + 71,47 spolu 428,85 eur. Z toho 19 % predstavuje 81,48 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).